

یک نامه ویژه

با عرض سلام و خسته‌نشاید به اهالی نشریه
جوان دیدار آشنا ...

من زهرا سلطانی لکانی هستم، ۱۸ ساله، از
خوانندگان مشتاق مجله شما. شعر گفتن را
خیلی دوست دارم، مجله دیدار آشنا را هم
دوست دارم و امیدوارم شعری که نوشت
بتواند کنج دیدار آشنا جا خوش کند.

ناآگفته نمونه که من وقتی مجله شما را
می‌خونم، احساس می‌کنم حضرت مهدی
عجل الله تعالیٰ فرجه خیلی بهمون نزدیک و
همه حس‌شون می‌کنیم، و شما با
نوشته‌هایتان این حس را ایجاد می‌کنید.

سال‌هاست که در انتظارش مانده‌ایم...
نمی‌دانستیم چرا نمی‌اید کنارمان... اما امروز
بهتر از هر کس می‌دانیم که چرا نمی‌اید...
می‌خواهد بفهماند همه چیز به امید بند
است... حتی انتظار...

جناب آقای سردبیر، من اگر جای طراح مجله
شما یعنی آقای محمدامین محمدلو بودم، این
چند بیتی که پشت صفحه نوشته‌ام را، با یک
طرح قشنگ، مثلاً صفحه‌ای که پر از گل
نرگس است، و از بالای صفحه یک نور
شدید که جای پای مهدی موعود به سمت
نرگس‌ها بتابد... طراحی می‌کردم.

xxx

امشب از همان شب‌هast که بی‌قرار
امشب انگار کسی از آسمان می‌آید
امشب انگار دلم پر از نور انتظار است
می‌دانم، می‌دانم که قرار است کسی بیاید
باز امشب دل بی‌قرار است

باز امشب دل پر از انتظار است

باز هم آن کبوتر، بر بام است

انگار کسی می‌آید

باز هم نهنم باران، بوی خاک می‌دهد انگار
باز هم فصل بهار، خبر از آمدن یار می‌دهد
انگار
باز هم آن کبوتر، مژده پرواز می‌دهد انگار
می‌دانم، می‌دانم که کسی می‌آید

تمثیلی فلاندگان

سیده‌فاطمه موسوی

آقاجان! زودتر بیا

م. میاشرت

سلام خدمت مولایم امام عصر
عجل الله تعالیٰ فرجه

آقاجون توسل به شما برای واسطه‌گری خانه
خدا و خوب رقم خوردن زندگی در راه
معنویت، واقعاً عشقه و حال و هوای خاصی
داره. آقاجون فدات شم، چی می‌تونم بگم.
گاهی سکوت، عالی ترینه، گاهی حرف نزدن
بهتر از حرف زدن و واژه‌پردازی است.

می‌دونید چرا؟ چون شما اون قدر بزرگوارید
که نمی‌شه با چند واژه شما را توصیف کرد.

آقاجون! خوش به حال شما که سوگلی
خاید. خوش به سعادت شما که نور چشم
پیامبر و گل سرسید بوستان و لایت هستید.
خوش به حال شما که جدتان امام رضا
علیه السلام است. دیگه چی می‌تونم بگم.
شما آن قدر بزرگوار هستید که شهادت را به
شما تقديم می‌کنند. ملاانکه هم حتی به رتبه
و مقام شما غبطه می‌خورند.

خوشحالم که تو حال و هوای حسینی متولد
شده‌ام، زندگی کرده‌ام و در یک کلام نفس
کشیده‌ام. خوشحالم که امام بزرگواری چون
شما دارم، اما افسوس که کاهل هستم و
درست و حسابی وقت و مایه لازم را
نمی‌گذرانم.

آقاجون! کمک کن تا دنیا رو تا حدی که
لازم داشته باشیم نه بیشتر، و بتوینی آن چه
خدا از ما توقع داره رو به جا بیاوریم و دنبال
لذت دل نباشیم.
آقاجون! زودتر بیا و نگذار چشم به راه و
منتظر بمیریم.

سلام بر یگانه گوهر تابناک هستی

مهدی جان! چند صباحی است که غرق
الودگی گشته‌ایم. چند صباحی است که
دلمان بُوی غربت گرفته و بر آن، غبار قرن‌ها
نشسته است.

مهدی جان! بیا که سال‌هاست دوری ات را
نظاره‌گیریم و به امید دیدارت؛ و فراقت را
شکیباییم به امید ظهورت. بیا تا با آمدنت
سیبدهمان امید را به روز بنشانی.

بیا مهدی جان که دنیا اسیر ظلم گشته،
فرعونیان مردان را چشم‌بند زدند، زنان را
اسیر بی‌عفی کردند و کودکان گرسنه آین
تاب اسلام باقی مانده‌اند.

بیا که این بار بنسی اسرائیل، دچار فرعون
صهیونیسم گشته و مسیح انسانیت به صلیب
بیود کشیده شده است.

بیا که فرزندان زمانه ما در بندهای جهالت
اسپرند.

بیا تا لبخند شوق بر لبان یتیمات بنشانی و
گریه حزن آل انتظار را به اشک‌های شوق
بیوتد بزند.

بیا بیا بیا که چشم به راه جمعه ظهورت

برادران تاریخ‌ساز

اکرم غلام‌زاده

تاریخ چه خوب نگاشت سرگذشت برادران
تاریخ‌ساز را.

برادری چون هارون را که یاری کرد، برادرش
موسی را.

و برادری چون قابیل را که از حسادت، هایل
را کشت.

و برادری چون مأمون را که امین را به خاطر
مقام از بین برد.

و برادری چون عباس را که با عشق، خود را
فدا کرد.

در تاریخ نگاشته‌اند که وقتی عباس شهید
شد، دیدند چهره امام حسین علیه السلام
شکسته شد. بالای سرش آمد و فرمود:
«حال کمرم شکست و چاره‌اندیشی ام کم
شد».

محرم می‌آید و می‌رود تا عشق این دو برادر
را یادآور شود.

و شعبان می‌آید تا اوج شادی را در روز
امدن شان در دل های منتظران فرزند امام
حسین علیه السلام بنشانند. پس ای حسین!
ای عباس! عبیدی ولادت‌تان به اهل زمین،
دعا برای آمدن امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه
باشد.